

МИХАЕЛ КРЮГЕР е един от най-значимите съвременни немскоезични поети. Още с първата си стихосбирка през 1976 година той влиза в литературата с неповторим глас, поставящ Въпросите на своето време, като мощната му поетична енергия се превръща и в част от техния отговор. Защото поезията му сама създава време, тя носи лично време, което става историческо, и историческо, което се оглежда в лично-то; съдържа усетено, значимо, изгубено, намерено, преживяно, новородено, подарено на читателя време. Поетът се разхожда с нас във вътрешността на мига и в пейзажите на мисълта, където ежедневието среща необичайното и се превръща в неповторимо.

Михаел Крюгер е роден през 1943 година в саксонския Витгендорф. Целият му живот е обвързан с книгата: като изучаващ изкуството на книгопечатането младеж и като книжар в Лондон през 60-те, като редактор на литературни издания (сред които многоуважаваното в немскоезичния свят списание „Акценте“) и като професор по поезика в Бамберг, като критик и издател. Той живее в Мюнхен, където от 1986 г. ръководи реномираното издателство „Ханзер“.

Книги от Михаел Крюгер:

ПОЕЗИЯ

Регинаполи (1976), *Котката на Дигро* (1978), *Некролози* (1979), *Джобният музей на Луда* (1981), *От равнината* (1982), *Гласове* (1983), *Повторения* (1983), *Дронте* (1985), *Свят под стъкло* (1986), *Зоологическа градина* (1986), *Идили и илюзии* (1989), *Зад границата* (1990), *Писмо до дома* (1993), *Петдесет стихотворения* (1994), *Нощем, сред дървета* (1996), *Прогноза за времето* (1998), *Уловилият лунната светлина* (2001), *Архиви на съмнението* (2001), *Миг преди бурята* (2003), *Под открито небе* (2007)

НОВЕЛИ

Краят на романа (1990), *Погрешната къща* (2002)

РОМАНИ

Мъжът в кулата (1991), *Небесно на цвят* (1993), ***Челустката*** (2000), *Туринска комедия* (2005)

РАЗКАЗИ И ЕСЕТА

Какво да се прави? Една старомодна история (1984), *Защо Пекин? Една китайска история* (1986), *Защо аз? Една немска история* (1987), *Нашите победи* (1993), *Из живота на един успял писател* (1998), *Овцата в овча кожа* (2000) и други

За творчеството си е награждаван многократно, например с покана във Вила Масимо в Рим през 1982 г., с наградите *Тукан* (1983), *Петер Хухел* (1986), с медала *Вилхелм Хаузенщайн* (1991), наградата *Ернст Майстер* на град Хаген (1994), с френската награда *При Медисис* за чужда литература (1996), Почетната награда за култура на град Мюнхен (2000), с международната литературна награда на Централноевропейското общество за литература и култура в Унгария (2001), с Голямата литературна награда на Баварската академия на изящните изкуства (2004), наградата *Мьорике* (2006) и други. Почетен доктор е на университетите в Тюбинген и Билефелд, член е на Германската академия за език и поезия в Дармщат, Баварската академия на изящните изкуства в Мюнхен, Академията за наука и литература в Майнц и Академията на изкуствата в Берлин.

Подгреббата на стиховете в тази книга следва стихосбирката на Михаел Крюгер *Дронте*, издадена от „Ханзер“ в Мюнхен през 1985 г., и издадените от „Зюркамп“ във Франкфурт *Архиви на съмнението* (събрани стихотворения, 2001) и *Миг преди бурята*, 2003.

Цветя Софрониева

ДРОНТЕ

ДРОНТЕ

1

Нито яйца, нито опъната кожа.
Има само една глава и два крака,
Всеки с по четири ровещи пръста,
докосвали туф, базалтна лава
и сажди,
крепящи едно тяло,
което изглежда завинаги изгубено.

2

Дого, гуду, Дигус инептус, дронте –
птицата е намерила убежище
под стъклен похлупак
В музея Зенкенберг.
Това, което виждаме,
може и да е истината:
сив пращен пух,
разтреперва се при всеки удар на сърцето.

3

Когато се отдалечим достатъчно назад,
границата се прокъсва:
птичи Викове оттук нататък,
и след огъня
тих човешки глас,
както Вятърът искаше:
решението е твое.

4

Следващите Векове
ни принадлежаха: седяхме търпеливо
под прашния стъклен похлупак,
препарирани, голи, глава и крак,
посока и постигане.
Онова, което открихме, изчезна –
както и плановете на цялото.
А ние бяхме открили много.

5

Като писмена,
които сами се изтриват;
като тъмно движение
под нощно небе;

като последния ден на водата.
От 1620 г. насам повече никої
не е виждал тази птица.

6

Град на слънцето и тридесет години война,
За трикратния живот на хората,
проблеми на изхранването.
Дронте бе принудена от историята
да замълчи, тя не можеше
да лети. Само името ѝ
бе спасено от времето и смъртта,
нейните бъдещи врагове,
и една глава и два крака.

7

(В Берлин някъде висяла
една картина на птицата,
за която никої не си спомня;
В няколко стари описания
се споменава горчивото ѝ месо.)

8

Морето измерено,
пространството изчерпано,
копнежът – износен
от безогледно познание.
Боговете се появиха
и се отдръпнаха
завинаги.

9

Дронте е птицата на любовта –
измисля си тяло
и мощни криле,
и ето, вече е на раменете ми
и говори.

10

Ние не знаем
какво наистина ни принадлежи.
Плясък на криле, една рисунка
от натура в старинна книга.
Една дума,
заклучена в камък.
И камъкът – в червения глинен слой
под прахта.

11

Тази птица пази спомена
жив, тя вижда
това, което ние вече не виждаме,
обвита в очакване,
което се сбъдва само веднъж.

12

Цялото пространство
говори за нея.
И в това е тайната.

ЕСТЕСТВОИЗПИТАТЕЛ

1

Само на дневна светлина
го развеждат:
господинът иска да Види Всичко.
Всеки камък край пътя,
Всяко червейче.
Накратко: Всяка мръсотийка.

2

Бе събрал
В хербария си
близо три хиляди растения.
Моята свежа памет,
обичаше да казва той,
която никога не прецъфтява.

3

Небето
наблюдаваше рядко,
рядко прозореца,
В небето изрисуван.
Малко го бе грижа за
митологията.

4

Ние обаче не можем
да отричаме
съществуването на онова,
което не можем да проумеем,
заради това,
че не го проумяваме.

5

С удоволствие разказваше
за свой колега,
който, като погледнел конски череп,
вече знаел как била подредена
природата.

Михаел Крюгер
РИСУНКИТЕ НА ВЯТЬРА
Стихотворения

Преводна
Първо издание

Съставителство и превод от немски: Цвета Софрониева
Редактор: Емануил А. Видински
Художник: Христо Гочев
Коректор: София Несторова

Снимка на автора: Майнен Фотографи Мюнхен

Формат 60/84/16
Печатни коли 8

Предпечатна подготовка:
„Студио Стандарт“ ЕООД – Пловдив, тел. 032/60 90 50

Печат: Полиграфически комплекс „Жанет 45“ – Пловдив
бул. „Ал. Стамболийски“ № 9, тел./факс: 032/60 90 90

„Издателска къща Жанет 45“ ООД – Пловдив
бул. „Ал. Стамболийски“ № 9, тел./факс: 032/60 90 60
www.janet45.com

ISBN 978-954-491-372-4